

BUDGET ESTIMATES FOR 1967-68—DEMANDS FOR GRANTS

Demand No. 15 and Demand No. 53.

Sri B. D. JATTI (Minister for Food and Civil Supplies).—Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 2,06,36,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March, 1968, in respect of ‘Miscellaneous Departments’.”

I also move :

“That a sum not exceeding Rs. 24,78,53,300 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March, 1968, in respect of ‘Capital Outlay’ on Schemes of Government Trading.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 2,06,36,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March, 1968, in respect of ‘Miscellaneous Departments’.”

“That a sum not exceeding Rs. 24,78,53,300 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March, 1968, in respect of ‘Capital Outlay’ on Schemes of Government Trading.”

Both the Demands No. 15 and No. 53 are moved and are before the House for discussion. Before I call upon Sri S. Shivappa, I would like the Whips to be active. They have given me longer lists than I can accommodate. If they can reduce, let them try. I will allow time till I ask the Minister, what time is required for reply. Till then the debate may go on.

10-00 A.M.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ (ಪ್ರವಣಿಬೆಳಗೊಳ).—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಆಹಾರ ಸಚಿವರು ಈವೊತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಈ ಎರಡು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 2 ಕೋಟಿ 6 ಲಕ್ಷ 36 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು 24 ಕೋಟಿ 78 ಲಕ್ಷ 53 ಸಾವಿರದ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಹಾರದ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 2-3 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈವೊತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಂಕಿ

†Indicates that the speeches or remarks have not been revised by the member concerned.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಅಂತಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶ ಕೇವಲ ಗಾಳಗೋಷ್ಠರದಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 40 ಲಕ್ಷ ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನಿಖರವಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ತಾವು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಆಹಾರದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಕೂಡ ಆಹಾರ ಸಚಿವರು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇದೆ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಾಸ್ರಾನು ಇದೆ ಎಂದು. ಇನ್ನು ಬರತಕ್ಕ ದಿನಗಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ದಿನಗಳು ಆಗಿವೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವ ಜನತೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಎರಡು ದಿವಸ ದಾಸ್ರಾನು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾರಿ ದೇಶದ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ರೈತರಿಗೆ ಆಹಾರ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತು. ಈವೊತ್ತು ಒಂದು ಕಾಳೂ ದಾಸ್ರಾನು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ರೈತರಿಗೆ ಬೆಳೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಯಾವ ಕಾಳೂ ಬಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು 4-5 ತಿಂಗಳು ಅವನು ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ದಿನಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಸಚಿವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಹಂಚಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲೇ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ, ಆಹಾರವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಆಹಾರದ ಹಂಚಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ನೀತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಆಹಾರವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹಂಚತಕ್ಕ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದವರಿಗೆ ಹಂಚತಕ್ಕ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲರಕ್ಕೆ ಜನರಿಗಿಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಸಿಗುವಂಥ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ನೀತಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರ ಆಹಾರ ಆಡಳಿತ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ—ಒಂದೇ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೇಷಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಕ್ಕಿಯೂ ಇದೆ, ಅಲ್ಲೇ ಅನ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ದರದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಅಕ್ಕಿ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ವರ್ತಕನು ಈ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತನಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೆ. ಜಿ. ಅಕ್ಕಿಗೆ 93 ಪೈಸೆಗಳಿಂದ 95 ಪೈಸೆಗಳವರೆಗೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ಬೇಡದವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಅದೇ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೆ.ಜಿ. ಒಂದಕ್ಕೆ 150 ಪೈಸೆಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಮೃಗ ಎರಡನ್ನೂ ಸೇರಿಸುವಂಥ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಣ್ಣು ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ಜನರು ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸದಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲರಕ್ಕೆ ಜನರು ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳು, ಶಾಂತ ಚಿತ್ತರು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಬೆಳೆ ಬೋಟಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಡಳಿತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೇನಾದರೂ ಹೀಗಾಗಿದ್ದರೆ ಇವರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಹೇಳಲಾರೆ. ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು ನಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಜನರ ಕೈಲ ಈ ರಾಜ್ಯ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಗಿದೆ

(MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ನಾವೇನೋ ಬಳೆ ಬೋಟಿಯವರು ಹೀಗೆ ಮಾಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೋಟಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಏನು ಉತ್ತಮ ಪಾಟುಬಲ್ಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ನೀವು ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕುಲಗಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ, ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾಡಿದಂಥಾ ಆ ಪಾಪವನ್ನು ಅವರ ತರಮೇಲೆ ಏಕೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ? ಪಾಪ, ಅವರು ಆ ಮದ್ಯಾಸಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡೈಸ್ ಮಾಡಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಪ್ಪನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ನೀವು ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ, ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ

ನಾಟಕಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತು ದುಡ್ಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಹೇಳಿ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ, ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ದುಡ್ಡಿದೆ ಎಂದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 4-5 ಸಾರಿ ದೆಹಲಿಗೆ ಕೆಲಸವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲವಿರಲಿ ಒಬ್ಬರು ಹೋಗತಕ್ಕ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾದರೆ ದುಡ್ಡಿದೆ, ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರಾವುದಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬಡಬಗ್ಗರು ಆಹಾರ ಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸಮಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಕೂಗನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ದಿನವಹಿ ಬೇಕಾಗುವಂಥಾ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಮಾಡಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಇವರು ಕೈಗೆಣ್ಣಿರತಕ್ಕ ನೀತಿಯಿಲ್ಲ ಈ ದಿವಸ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಆ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳೂ ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಶಕ್ತಿ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಆ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು ಈ ಒಂದು ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಜನರ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ದೇಶದ ಹಾವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಣ್ಣು ಎದುರಿ ನಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲ, ದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು ರೈತರಿಂದ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲು ಜೋಳವನ್ನು ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 17 ರೂಪಾಯಿಗಳ ರಾಶಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಒಂದು ಪರಾ ಬತ್ತವನ್ನು ರೈತರಿಂದ ಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳ ರಾಶಿ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಪರಾ ಜೋಳವನ್ನಾಗಲೀ ಮತ್ತು ಒಂದು ಪರಾ ಬತ್ತವನ್ನಾಗಲೀ ಕೊಂಡು ಜನರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಿದರೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನರಿಗೆ 17 ಮತ್ತು 20 ಒಟ್ಟು 37 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ನಿಟ್ಟುಂಡಿ ಯಾದರೋ ಹೇಳತೀರದು; ಆ ನಿಟ್ಟುಂಡಿಗಾಗಿ ನಾವು ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು 37 ರೂಪಾಯಿಗಳ ರಾಶಿ ಪಡೆಯುವ ಒಂದು ಏಜೆನ್ಸಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನಿತ್ತೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಮಿಸೆರೇನಿಯಸ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅಷ್ಟು ಸಂಬಳ ತಿನ್ನುತ್ತಕ್ಕ ನಿಟ್ಟುಂಡಿಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಸಾಲದೇನೋ ಅನ್ನುವಂತೆ ಈ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನರನ್ನು 17 ರೂಪಾಯಿ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಮಿಷನ್‌ಕೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗು 3 ಕೋಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಆಹಾರ ಸಚಿವರು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ 24 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರದ ಅಂದಾಜನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ರಾಧವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನಷ್ಟವಾಗಲಿ ಏಷ್ಟು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಧಾನ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬಹುಶಃ ಇವರಿಗೆ ರಾಧವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಂಥ, ರೈತಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಇದೇ ಅದೇಶ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನಾ ಮುಖನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವಂತೆ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೀತಿಯಿಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಬಂಡವಾಳ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಬೇರೆ. ಇದು ಯಾವ ನೀತಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಆ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದರೂ ಖಾಸಗೀ ವರ್ತಕರಿಗಿಂತಲೂ ಹೀನಾಯವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿಕೆವಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಈ ದಿವಸ ನೂರಾರು ದಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಬೇರರಾಗು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಶ್ರೀಮಾನ್, ಇಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳ, ಸಕ್ಕರೆ ಕನ್ಸೂಮ್‌ನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಇದೇ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬರಿಯು ಆಗುತ್ತಿರುವ ಜೋಳ, ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಗೋಧಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸೇರವಾಗಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಇದ್ದಲ್ಲವೂ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಣ್ಣು ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗಿ ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವರ ವಿಚಾರವಲ್ಲ ಕೈಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ಅವರು ಏನು ನೀವು ಆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳಿದರು ಅಂತ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ನುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಅನೀತಿಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಅನಿಷ್ಟ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇವರನ್ನು ಒಂದು ಶಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಕಟ್ಟುಪಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆ ಇನ್ನು 3-4 ತಿಂಗಳು ಮುಂದುವರಿದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಘೋರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಉಂಟಾದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ 4-5 ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಷಾಮ ಡಾಮರಗಳು ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಸೂಚನೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಜನರಲ್ಲಾ ಹೇಗೋ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಸಿವನ್ನು ನಿಗಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಅವರು ಜೀವನವನ್ನು ನಿಗಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದೆ. ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿ ತರದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಕ್ಕಿ ಸಾಲದೆ, ಗೋಧಿ ಸಾಲದೆ, ಅವರು ಡೈಗ್ ಹೋಗಿ ಬೊಡ್ಡ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲ ಗೋಧಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಜನರು ಅಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಗೋಧಿ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ, ಗೋಧಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆಂಗಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನೀವು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಯಾವ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಸರ್ಕಾರ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ದಾಸ್ತಾನನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆಹಾರದ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕಡೀಮರು ನೀವು ನಮಗೆ ಒಳು ಕೊಟ್ಟಿರೋ, ನಿಮಗೆ ಏಕೆ ದಿವಸ ಧಾನ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಸ್ವ-ಸೌಖ್ಯಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ನೀವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಒಳು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನೆ ಏಕೆ ಜೋಳ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಹಾರದ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂತಹ ರೀತಿ, ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಳ್ಳ, ಸಾಗಾಣಿಕೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ, ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ “ಸ್ವಾಮಿ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ನುಮ್ಮನೆ ಅಪಾದನೆ ತಂದರೆ ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ” ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಬಹುಶಃ ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು ಇರಬಹುದು. ಬಹು ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಮೇಲೆ ನೀವು ಸರಿಯಾದ ಹತೋಟಿಯನ್ನಿಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ, ಎಷ್ಟೇ ಆಹಾರ ತಂದರೂ, ಅದು ನೇರವಾಗಿ ಜನತೆಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನಾಬ್ಬರಿಯಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತರಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಳೆ ಬಾರದಿರುವುದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೂ ಮಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದ ಕಾರಣ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ತೀವ್ರತರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲೂ ತಕ್ಕ ವಿಪತ್ತುನ್ನು ತಾವು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೋದರೆ, ಜನರು ರೊಟ್ಟಿಗೆಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಿನಾಕತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಿಮ್ಮ ಆಹಾರದ ನೀತಿ ಏನು ಇದೆ, ಅದನ್ನು ನುಮ್ಮವನ್ನಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು

ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈಗಿನ ಅಹಾರದ ನೀತಿ ಸುಪ್ಪವನ್ನಿತ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ತಂದಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಎರೋಫಿನಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಈಗ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ. ಈ ಡಿಮಾಂಡ್ 15 ರಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿ 2,06,36,000 ಎಂದು ಇದೆ. ತಾವು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅನ್ನೇಕ ಇರಾಬೆಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 'ಮಿನಿ ರೆಂಡರ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್', 'ಫೈಯರ್ ಸರ್ವಿಸಸ್' ಮುಂತಾದವುಗಳಿಲ್ಲವೇ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಮೂವ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಹುಶಃ ಅವರ ಫೋರ್ಬಸ್‌ಫೋಲಿಯೋದಲ್ಲಿದ್ದವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಫೈಯರ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಹೋಮ್ ಪ್ರೇಚರ್ಸ್‌ಫೋಲಿಯೋಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಜವಾಬು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಅದ್ದರಿಂದ ಡಿಮಾಂಡ್ ನಂ. 15 ರಲ್ಲಿ ಪೇಜ್ 19 ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ರಿಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri S. NIJALINGAPPA.—Let the remarks be made, and they will be taken note of. If the concerned Minister cannot reply, other Minister will reply. They will be taken note of.

† **Sri M. SRINIVAS NAYAK (Mangalore-1).**—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand placed before the House by the Hon'ble Minister. There is a feeling in this country and the State also that food means only rice. It is not correct. We must tell the people that food does not mean only rice but there are other things also like fish, eggs, fruits, vegetables and so on. That atmosphere must be created by propaganda than telling the people to change their food habits. Of course, in Mysore and elsewhere also there is food shortage. Efforts are made to increase food production and the fact that should be borne in mind is, we are growing more than what we were growing due to improved method of cultivation. In South Kanara where we were growing 800 to 1200 pounds of paddy per acre, today with the improved method of cultivation and using improved seeds and fertilisers we are able to grow 2000 to 3000 pounds of paddy per acre. That shows our food production has gone up. At the same time, you should not forget the fact that mouths that are to be fed are increasing day by day. In spite of all the best efforts to popularise birth control, it has not taken effect. It will take another ten years to popularise birth control methods.

As I said earlier, food does not mean only rice; it includes fish also. There are 140 mechanised boats in South Kanara to catch fish. That fish has to be brought over to Mysore State and for every fifty miles there must be a cold storage and the fish should be taken to every house in three wheeled tempos so that it may supplement food requirements of the people. The Horticulture Department must open vegetable shops in every important places so that vegetable is made available to people at a reasonable rate at all times. We have to consider two things when we speak about agriculture. Rs. 100 has been spent by Government on irrigation which includes small irrigation schemes and also digging of wells. A question was put in this House and answers elicited and I have found from this that each well costs from Rs. 5,000 to Rs. 40,000. But in some wells water is not struck and even when it is struck it would be insufficient for agriculture purposes. Therefore, it is imperative that Government of India must make a survey where there are sources which

(SRI M. SRINIVAS NAYAK)

may be used by agriculturists. The natural sources must be made use of for agriculture. When I stand here, I feel as if I am standing on the banks of Netravathi River where we see water jumping over stones and pebbles and rushing to the sea to join its big brother. It may be that the Mysore Government might think of arresting the flow of water but they do not have the pleasure of joining the big brother at Bay. We have plenty of rain water in the South Canara and we have got about six lakh acres of land under paddy cultivation. The only drawback as far as my district is concerned is in regard to water facility to be made available. First crop is raised on account of monsoon; second crop which is sown in October-November for want of rains and failure of monsoon does not get the correct yield and for the third crop for want of water we are not able to sow on more than 10,000 acres. So, the difficulty is only water; the technical know-how is there; people are hard working and today with the fertiliser and improved methods of agriculture they have been able to grow on one acre of land twice or thrice the quantity of paddy that have been raised so far. That shows that for stepping up agriculture production our district has the fertile soil, water and manure. When we talk of water, it is necessary that electricity has to be provided so that lift irrigation may be employed in drawing water from the flowing of rivers. To electrifying we want to just ponder and think over one thing. The Electricity Board has a budget and the money they have at their disposal have to be used in a way satisfactory to all the parts of the State and they should be given equal treatment. I do not for a moment say that they should spend more in my district and less anywhere else. If we take the same tempo of spending money in my district, for another 25 years we will not be able to electrify the district as a whole or take advantage of water flowing to the sea. A survey made has proved that to utilise the sweet water of 21 perennial rivers we must have pumpsets. We require 85,000 pumpsets and we have only 5000 pumpsets working for agriculture development in the State. If the Government can promise or make efforts to give us another 20,000 pumpsets by the next year, I promise on behalf of the people of my district that we will be able to supply one lakh tons of surplus rice.

SRI B. D. JATTI.—The proposal made by the hon'ble member is good and the Government is in a mood to accept and supply. The only limiting factor is finance. If the hon'ble Member can assure to secure the finance from any scheduled bank, the Government is prepared to consider proposal.

10-30 A.M.

SRI M. SRINIVAS NAYAK.—I am happy that the Food Minister has put the correct point. I heard the hon'ble Minister for Public Works saying that he is prepared to electrify all the villages provided

the Taluk Boards and people make available the money necessary to take up electrifying of the place. I am talking on behalf of seven taluks. I have discussed with them and they have encouraged me to say that if the Government agrees and takes it as a policy we, the people in the District of South Canara are prepared to make available to the Government a loan from the Scheduled Bank. I may add here that South Canara is the mother place of a leading scheduled bank and scheduled bank has always come to the rescue of the district and helped them in many development projects. So, they would come to our rescue this time also and they are prepared to advance the cost of electrifying the remaining 340 villages for purchasing of one lakh of pumpsets. This is an offer I am making on behalf of the people of South Canara from whom I derive inspiration because I have discussed this matter with them. I request the Government and the Food Minister to accept in principle and if he accepts in principle, then five things have to be done thereafter. (1) Direct the Electricity Board to prepare estimates for electrifying 340 villages in the district; (2) Prepare a scheme for the phased programme of implementing (3) prepare a list of materials that are necessary to carry on the work (4) to create an Electrical Division to execute the work as early as possible, and (5) to prepare an estimate for purchase of one lakh of pumpsets which are to be installed in the district. If these are done without losing any time and without wasting time we will be able to go ahead and in the course of the next three years at least we will have a model district in the whole State. Where electricity is made available to every nook and corner of the district and the food produced in that district would not only keep the people happy there but also would be able to meet the needs of the whole State. When I talk about this hope of raising paddy and rice and making them available to the people, the picture is standing before my mental eye and I hope the Government will be able to avail the opportunity for the agricultural development of the State. When we talk of electricity development and extension of lines we must not forget the poles that are essential. I would say that the Forest Department is doing its best to provide poles and concrete poles are also made available. But it is all done by human agency and there is limitation for getting poles or to have them ready in time. I would make a suggestion that in the year 1930 when Mangalore was first electrified the Electricity Company used old railway rails for putting poles. Today the Railways have got poles and I read from the papers and understand reliably that these poles are available for sale. The Government through the Electricity Board should negotiate to purchase these. They require 41½ feet poles and the rest of the poles may be supplied to the Taluk agency for putting up culverts or some footpaths where they would be very useful. These poles can be got for very negligible price and they would be very useful for putting up electric lines at barest minimum cost. At the same time try to get us the benefit of the low priced railway lines. As I said earlier we are talking that there is shortage of maida, atta and there is no bread or it is not available.

(SRI M. SRINIVAS NAIDU)

It shows how much we are dependent on foreign countries. If there is a sudden change in international situation it contributes for these shortages. So we must think in advance how to be self-sufficient and self-dependent. It is for us to find ways and means as to how to meet our requirements. Here again I am requesting the Minister to see whether he can have maize powder just like maida or atta and supply to the bakeries in place of Maida. The Food Technological Institute may be asked to find out whether this kind of fodder is equivalent to atta and whether bread can be made out of it. If the experiment proves successful then I think we need not depend on foreigners to send us wheat and it is possible to meet our own requirements thereafter.

Fertiliser is an important factor in the agriculture production. We have been hearing that a Fertiliser Plant would be located in Mangalore. For the last five years nothing has happened. I would request the Government to see that the work on the fertilizer plant is taken up immediately and the necessary fertilizer is made available to the whole State for stepping up food production. I hope the Hon'ble Minister for Food will raise this subject and give a green signal so that we can go ahead.

I would congratulate the Food Minister for two things: one is for creating an atmosphere of peace and plenty. We hear that elsewhere there is shortage of food; I do not deny that there is shortage of food in Mysore State also but he has said that we will tide over the difficulties and that nobody will starve and die in the State. The second reason is the effective action he has taken in checking smuggling to the neighbouring State and also for making adequate arrangements for providing food supplies to the belt areas. While on this subject, I would say that the zonal system should go. If it is removed, I do not think there will be any difficulty in checking border smuggling and if free flow of rice is allowed, there will not be the difficulty which we are experiencing now. Today, smuggling has become a very profitable business. A lorry-load of rice smuggled across the border brings the smuggler Rs. 7,000. Even if the police intercepts the lorry and seizes it and if the person is produced before the Magistrate, he is acquitted the next day. So, it is better that we find out some methods to see that smuggling is prevented. By abolishing food zones we will put an end to all these methods of smuggling and we will give the people security and safety. With these words, I thank the Chair for giving me the opportunity to take part in the debate on this Demand.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ (ಸೋದರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಂಡಿಸಿದಂಥ 15 ಮತ್ತು 53 ನೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವ ಹೂ ವಿತರಣೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ವಿಮೋಚಿನಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಜಾಸ್ತಿ

ಹಣ ಪಡೆಯಲು ಹಾಗೂ ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವಾಗಲೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೇಡವಲ್ಲ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದದಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದೇ ಡಿಪ್ಲೊಮೆಂಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಈ ಸಭೆಯು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಪಡೆದರೋ ಆ ಹಣ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪೋಲು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಇವರ ಕೈಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮೊತ್ತದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಇವರು ಅಪನಂಬಿಕಸ್ತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಇವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಅದರಿಂದ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರೇ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಇವರು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪೋಲಿತ್ವಾಹ, ಉತ್ಪಾದನ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು—ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಶರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನೆ ಏನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ತುಂಗಭದ್ರಾದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ದೂರದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಹಾಸನ ಮುಂತಾದ ಮರನಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಳೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಹಿಂದೆ ಇತ್ತು. ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಹೋಗಿದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಕಡಿತ ನಿರ್ವಹಣೆಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀರಿಗಿರಿ ಮರ ಮತ್ತು ತೇಗದ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಮಳೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಡಿಯುವುದರಿಂದ ಮೋಡಗಳು ನಿಲ್ಲದೆ ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಳೆಯು ಅಭಾವ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಣದೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆಗಳೂ ಕಾಣದೆ ಈಗ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಈಗ ನೀವು ಆಹಾರ ಕೊಡ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಸೂರಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹೋಬಳಿಗಳಿವೆ. ಅವು ನಾಲ್ಕೈದು ಬೆಳೆಯನ್ನೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ರೇಷನ್ ಅಕ್ಕಿ ತುದು ಜೀವನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಂಪುಸೆಟ್ನೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ವರದಾ ನದಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪಂಪುಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಗರ, ಸೂರಬ ಮತ್ತು ಪಿಕ್ಕಾರಿಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಬಹಳ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಬತ್ತವನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೆವಿ ಅರ್ಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಫುಡ್ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್ ಮೆಂಟ್ ಅರ್ಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯದಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಸರಾಗಿ ಇಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರ ಬತ್ತಕ್ಕೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ದರ 45—46 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವಂಥ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಬತ್ತಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 55—54 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಸಿಕ್ಕುವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಈಗಲೂ ಸಹ ರೈತರು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗದಿಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಬೆಲೆ 45—46 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮಾರು 70—80 ರೂಪಾಯಿ ಗಳವರೆಗೂ ಒಯ್ಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈಗ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಾದಿಸವನ್ನೂ ಅನೇಕ ರಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಮೂಟೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ)

ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಅವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪೊಲೀಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ದೂರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ಹೆಸರೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಕೊರತೆ ಇದೆಯೋ ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಗಂಜೀ ಕೇಂದ್ರ ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಲು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಿರಿ. ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಭತ್ತದ ರೇಟ್ ಹಾಸ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಪೊಲೀಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹಾಕಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಮಂಜೂರಾದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಕ್ಕರೆಯ ವಿಷಯ. ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಕಳ್ಳಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಪಾರಾಟವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಇಂದು ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಪಾರಾಟವಾಗುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಮೇಲೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಕ್ಕರೆ ಪಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಸಕ್ಕರೆ ಕಳ್ಳ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೂರಾರು ಮೂಟೆ ಸಕ್ಕರೆ ಇಂದು ಕಳ್ಳ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದು ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಮೂಲಕ ಬಂಧಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಳ್ಳಗಳಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿವೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಬಂಜರು ಜಮೀನು ಹಾಳುಬಿದ್ದಿದೆ. ಅಂಥ ಜಮೀನನ್ನು ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರಿಗೆ ಆಪೇಟೆ ಪ್ರೈಸಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೇಯುತ್ತಾರೆ. ಹೃದಯ ಹೀನವಾಗಬಾರದು. ನಿಮಗೆ ಹೃದಯವಿಲ್ಲವೇ? ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರ ಆಶ್ರೀಪಣ ಆಹಾರ ಅಭಾವದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ರೈತ ದೇಶದ ಬೆನ್ನು ಮೂಲೆ ಎಂದು ನೀವು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ರೈತ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೇಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬಂಜರು ಜಮೀನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ, ಪಂಪ್ ಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲೇ ಇದ್ದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ 15 ಮತ್ತು 53 ನೆಯ ಡಿಮಾಂಡುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಆಹಾರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಈಗ ಇಂತಕ್ಕಂಥ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪೈಕಿ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಕುಳ್ಳರು. ಅವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಜನತೆಗೆ ಆಹಾರ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರವೀಣತೆಯಿಂದ ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮತ್ತು ವರ್ತಕರ ಮುಖಾಂತರ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸದೆ ಬ್ರಾಕ್ಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇವೆ. ವರ್ತಕರು ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಇಲ್ಲವೆ ನೂರಕ್ಕೆ 90 ರಷ್ಟು ಪಾಲು ಜನಪಾದರೂ ಒಳ್ಳೆ ಜನ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ವರ್ತಕರ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಂಥವನು. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಒದಗಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಸುಗ್ಗಿ. ಯಾವಾಗ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿರೋಧವಾದಾಗ್ಗೆ ಮಳೆ ಬಾರದೇ ಇದ್ದಾಗ್ಗೆ ಇದೊಂದು ಅವರಿಗೆ ಸುಗ್ಗಿ. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿರುತ್ತದೆ. ಹಣಕೊಟ್ಟು ಪೂರ್ಣ ಬಂದಿ ಮಾಡಿ ಗೋಡಾನನ್ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟು ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಗೆ ಈಚೆಗೆ ತೆಗೆದು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿ ಮೂಡಿಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೋಗಿರಬೇಕು ಸಿಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿ ಮಾಡಿರುವುದು.

ರಿಂದ ಗೊಟ್ಟು ತಿನ್ನುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಳೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಳೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪಂಡಾಬ್, ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶವಿಂದ ಬೇಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಬಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ತೊಗ್ಗು ಬೇಳೆ ಬೆರೆ ಒಂದು ಕಿಲೋಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತುತ್ತು. ಪೈಸೆ. ಉದ್ದಿನ ಬೇಳೆಯ ಬೆರೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ, ಸಕ್ಕರೆಯ ಬೆರೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಹೀಗೆ ಈ ಅವಾಂತರ ವರ್ತಕರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅವಾಂತರ ತಪ್ಪಿನಬೇಕು. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಾಗಿ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ 85 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನ ಕಟ್ಟುವರು ಇದ್ದಾರೆ ಉಳಿದ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನ ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಹಳ ಏಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ರೈತನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ರೈತನನ್ನು ವಿಷಯ ಹೀಗೆ ಇದೆ. 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಫೋ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಸ್ತಿ ದ್ದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಡಿಸಮಿಸ್ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟು ಗೋಲು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರೈತನು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತವನ್ನು ನೆಚ್ಚರೆ ಸುಮಾರು 300-400 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಬ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಮುಗಿದುಹೋಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬತ್ತಕ್ಕೆ ಗವೆ ಶೋಗ ಬಂದು ಇಡೀ ಬೆಳೆ ಜಫಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗಿ ರೈತರಿಗೆ ರಣಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿ, ರೈತನಾದವನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬರೀದಿ ಮಾಡಿ ಬತ್ತವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನೇಕ ಇವೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವ ರೇಟ್ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ. ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ 75 ರಿಂದ 90 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ 40 ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆ ದರವನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರ ಮನೆಗೆ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ದವಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರೈತ ಕೊಂಡ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳೆದು, ಅವನ ಬರ್ಚೆಗಳು ಜಾತಾ ಏನು ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಎಂದರೆ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ರೇಷನ್‌ಗೂ 20 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಅಂತರ ಎದ್ದರೆ ರೈತನು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆದುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಿಂದ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಬಟ್ಟು 50 ರೂಪಾಯಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಎನ್ನುವ ಪ್ರೀತಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇದೆ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ಕಿಂದೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ದಾರರು, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು, ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ರೈತರಿಂದ ಎಷ್ಟು ವಸೂಲ್ಯಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೇ ರೀತಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಇದ್ದು, ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕಳಿಸತಕ್ಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಊರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕಳಿಸಬೇಕು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಂಥ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಫುನ್ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟೇಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆಯುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟೇಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವಜಾ ಮಾಡಿದರೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬಂದು ಧಾನ್ಯಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ನಮಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಂಥ ಪುರವರವಿಲ್ಲದೆ. ಈ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಬತ್ತನೆಯಾಗ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಪುರವರವಾಗಿಲ್ಲದೆ. ಒಂದು ಅಂಗೂಲ ಮಳೆಯೂ ಬೀಳದೆ ರೈತರು ಕಂಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಏನೇನು ಸಹಾಯಗಳು ಬೇಕೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒದಗಿಸಲು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಮತ್ತು ರೇಷನ್ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಅಪರಿಗೆ ಹೇಳಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿನ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಘಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ದಕ್ಕೆ ಅಪರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

11-00 A.M.

Mr. SPEAKER.—Usually we sit till 12-30 P.M. on Saturday. I suggest we will sit today till 1-30 P.M. that is—one hour extra. The Hon'ble Minister for Food may kindly agree to this.

Sri B. D. JATTI.—I am agreeable, Sir.

HON'BLE MEMBERS.—We are agreeable.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Harihar).—Mr. Speaker, Sir, I find in today's agenda that the Minister has moved two Demands Nos. 15 and 53. So far as Demand No. 53 is concerned, it is exclusively within his portfolio. But, so far as Demand No. 15 is concerned, there are various items on which

Mr. SPEAKER.—All will be replied.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Who will reply? I would like to know from the Minister for Food whether he is prepared to reply with regard to Demand No. 15, where several items have been included. For instance, in Demand No. 15, there are these items: Fire Services

Mr. SPEAKER.—As an experienced parliamentarian the hon member should know that when he has taken the responsibility of moving the Demands, he will reply to all those items.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, the Chief Minister had stated that so far as subjects which come within the purview of other Minister those Ministers will come and reply.

Mr. SPEAKER.—If they do not come, I will hold this Minister responsible for the reply.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I raised it as there was a doubt in my mind.

Sir, now coming to the Demands, I take first thing first, viz., food. So far as food is concerned, we are comforted in the thought that there is at the helm of affairs in piloting this all difficult portfolio an experienced Minister, who knows how to handle the subject. But, unfortunately, I would like to tell him, that it is one of the most difficult portfolios one can ever handle. I had had the experience of handling it. But then, nature was kind and good to us, and we had also at the helm of

affairs at Delhi a Food Minister of a rare calibre, a like of which has never come or is likely to come, that was Sri Rafi Ahmed Khidavi, who could solve any problem effortlessly and with perfect ease. Now, so far as Mysore is concerned, I can say that we are a marginal State, we could never be considered as a deficit State, unless it be that some times these things are mishandled by the Department and conditions may become more difficult. As far as I can see some of the integrated areas were considered much better than the old Mysore area so far as food supply was concerned. Within my experience, we used to get, whether legally or illegally, in those days people used to get food from North-Karnatak area whenever there was some difficulty here. Therefore, Sir, what I feel is, if the Government were wise they could not have undertaken this huge expenditure on the purchase and sale of food supplies which is bound to lead to a sort of corruption. May I say that in this country corruption had its roots since controls came in, more particularly the food. As I know, in this country, in order to get more money, there are people who adulterate food stuffs to such an extent that if I had the power, the least punishment I could give would be capital punishment, nothing short of it. In Russia the maximum punishment was given for such an offence. Here, I find, excepting human refuse, all other things are mixed. You take any other thing supplied. They mix and adulterate with the result, to get unadulterated food stuff is almost next to impossibility. Since last 8 days I am getting things mixed with full of stones. I wanted to know what exactly the position. When I asked my wife I came to know what was the real thing. Stones were mixed in salt because it gives more weight. It shows to what deplorable depths we have gone down. Unfortunately, there is no machinery which check this adulteration. You give crores and crores of rupees in advance for the purchase of things. If you see at page 526 and 527 under capital outlay on schemes of Government trading, the total expenditure is Rs. 25,36,00,000. This is for the purchase of food grains for State Trading. The Minister was pleased to say that while purchasing huge quantities of food, sometimes this adulteration happens. Sometimes consciously or unconsciously the Minister admits this lapse on the part of Government. Everytime this is happening. There is vast difference between the procurement price and the price that is given to the consumer. There is a huge gap of Rs. 17 to 23 per quintal. Where all this money goes? It goes to middleman. During pre-independent days the Government which was run by a few administrators which we called them as irresponsible Government, managed the affairs more prudently. What is it we are doing to-day? I cannot blame the Minister because he is the victim of circumstances. He is in a groove and cannot extricate himself. He says nature is responsible for all these difficulties. We also know the nature is against us. If nature smiles, everybody smiles. If Lord Indra bestows us with rain, everybody will be happy. Until then whatever we have we must try to improvise and see that what little is available is fairly distributed and equitably distributed. What is it they are doing to-day?

(SRI H. SIDDAVEERAPPA)

Everything is in a mess. They have no fear. The Government is impotent to manage things. I have used this expression as Mr. R. M. Patil has used at another occasion, because they are incapable of managing things in a proper manner. The Minister is unable to put things al-right because the circumstances do not permit him. There are certain people who are doing all these things and enjoy because they know there is a canopy of protection. They get protection at the hands of Ministers. For instance in my own District a Khadeem was caught at the instance of somebody else but he was allowed to go scotfree. I cannot blame the officers also because if they take action, they will be asked not to play with the stomach problem. The position of the Food Minister as is I know not enviable. He should stand firm on some principles whatever influence may come from any quarters and he should not yield to it. He must see that the difficulties in which we placed are tried to be solved. Then I will pass on to miscellaneous Departments. Here I find a very interesting Department on pages 208 and 209. This is the Department of Publicity and Information. I think Sir, if these people are really earnest, if these people are really genuine if these people are really sincere in their saying and if they mean to-do what they say, I want to know whether it is just to provide 10 lakhs of rupees for advertisement charges under this Department when there is need for economy in these hard days. It is again a mis-statement because you can see they deduct recoveries from the paying Departments. They include central awards and things like that. The allocation is the highest by way of advertisement i.e., Rs. 22 lakhs. With regard to other things, the advertisement may be there. I do not mean to say no advertisement should be given. In any case the need for advertisement is recognised and that will have to be done according to our needs. If you are to get anything commensurate with the amount spent, then you are welcome to spend. Please examine whether you have got any return to the same extent. Then you have got here Community Radio for which Rs. 5 lakhs and odd is given. There is mass communication scheme. They cost us more. Take Mysore Information Centre at New Delhi, which is a new service. They have got a car. They have engaged Kashmiri Girls, who are doing service and they have got so many other things. What I am saying is what is the use of having this at New Delhi? You are spending to the tune of Rs. 96,000. What is the information you are getting and for what purpose? Were we not managing without this Department? You are gentlemen who come and preach us economy. Physician heal thyself. Some of these Departments are not necessary and some of these Departments are not doing their assigned work. Again I want to bring to your notice the affairs about the Government Flying School, about which I am very much interested. There was an idea in olden days that every District Headquarters might be conveniently connected by flying service. Therefore we were having this Department. Even though the Government of India put pressure on

us to give away this Department to them, it was not given. Then the idea was we may have two doves and every District Headquarters may be connected and this service becomes self-sufficient for the use of our Ministers and our Officers who are going from place to place. We need not depend on any other traveller or passenger. This Dove, a small plane with four seaters on five ton carrier, can be conveniently used for travelling and also for carrying postal service. This scheme may be made self-sufficient. I think the Government will examine this scheme. With these few words I oppose these demands.

Sri G. CHANDRAKANTH (Bidar).—We have sent in an adjournment motion on behalf of the Opposition Members.

Sri DIGAMBAR RAO BALWANT RAO (Aland).—We have submitted a request for admitting an adjournment motion, it being a very urgent matter.

Mr. SPEAKER.—Does it mean that anybody can talk at any time? Could the member not have come and told me earlier about it?

Sri DIGAMBAR RAO BALWANT RAO.—Peaceful demonstrators were arrested and taken into custody just half an hour back.

Mr. SPEAKER.—Then the member wants all the work to be suspended? Members must know what to say and when to say. If somebody is taken into custody, the member wants the House to take it up immediately?

Sri S. S. SHETTAR (Hubli).—We have submitted in writing to call the attention of the particular Minister.

Mr. SPEAKER.—The member as a lawyer, knows what procedural matters are.

Sri G. CHANDRAKANTH.—They were peacefully demonstrating their demands. They were protesting and they were taken into custody.

Sri BOLA RAGHURAM SHETTY (Karkal).—The matter is now brought to the notice of the Hon'ble Speaker. It is an urgent matter.

Mr. SPEAKER.—Simply because somebody is arrested, some members want it to be brought here. They have mentioned it. I will call for it and see what can be done. If, on the other hand, members persist, I will simply say it is not possible, because they have not followed the rules. The even flow of the debate should not be disturbed. What is the use of sending a list to me, if they are not given chance?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರದ್ವಿ (ಮುದ್ದೆಬಹಾಳ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಆಹಾರ ಹಾಗೂ ನೈರೋಪಯೋಗಿ ಇವುಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆಹಾರ ಕೊರತೆಯು ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ ಇಡೀ ಭರತವಂದದಲ್ಲೂ ಇದೆ, ಈಗ ತಾನೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ತಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇಇದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ವಿತರಣೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರಡ್ಡಿ)

ಮಾಡುವದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮಾಡಬಹುದು ಅವರೆ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆವಾಗ ಶ್ರೇಷ್ಠರಣೆಯ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಒಕ್ಕಲಿತನ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಒಂದೇ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಎಂದು ನನ್ನ ಗುನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಕಠಿಣವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ, ಈಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಭಾಗವಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಾರದ ಇವ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಕಠಿಣವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಕೆಲವೆಂದು ಬಿಗಿಯಾದ ನೀತಿ ಯಿಂದಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟಗಳು ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ರೈತನು ತಾನು ಬೆಳೆದ ಮಾಲಿಗೆ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಸರಕಾರದಿಂದ. ಅದರ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತನು ಮಾರಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆರೆ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತರು ಮಾಲನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತಂದೆ ಒಳಗೆ ಇಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಬೆಳೆದ ಮಾಲುಗಳು ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ರೈತರು ಬೆಳೆದ ಮಾಲಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ಸಿಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಈಗ ರೈತರು ಅವರ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಂದು ಮಾರಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ನೋಂದಾಣಿ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ರೈತಾಪಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬರಹ ಬಾರದವರೇ ಹೆಚ್ಚು, ಅದರಿಂದ ಅವರು ಡಿಸ್ಟ್ರೀಬ್ಯುಷನ್ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಕಾರಣ ರೈತರು ಡಿಸ್ಟ್ರೀಬ್ಯುಷನ್ ಕೊಡುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ರೈತ ತಾನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ರೆಮಿಷನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಆತನು ತಾನು ಬೆಳೆದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನಿರ್ಬಂಧವಿರಬಾರದು. ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಳುಗಳು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ರೈತರು ಕೊಡುವವು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಸ್ಕೋರು ಮಾಡಲು ಯಾವ ತರಹದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕೋಲರೆ ಲಂಚರಾಶವತುಗಳಿಗೆ, ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ಕಾರಣ ರೈತ ತಾನು ಬೆಳೆದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಟಿಗೆ ತರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಇವೇನು ನಾವು ಎಷ್ಟೋಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಂದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಪೋಲಿಸಿನವರು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅರೇಳು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹಾಳಾಗದಂತೆ ಸರಕಾರ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ವಹಿಸಬೇಕು. ಸರಕಾರದ ಆಹಾರದ ನೀತಿ ಏನಿದೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿವೆಯೇ ಹೇಗೆ, ತನಗೆ ದೊರೆತ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಎನ್ನುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲರ ಲಕ್ಷವಿಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನೇ ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರೆ ಅದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲಗಳು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯಗಳು ತಮ್ಮಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯವರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಅಷ್ಟು ನೂಕುವಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ನೀರು ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಡಿಸಲು ರೈತ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಜ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು. ಇಪೊತ್ತು ಒಂದು ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಉಳಿದವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ರೈತಾಪಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಒಂದು ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕು, ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಸಮಾಜ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸದ ಒಂದು ಹೇಪನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿದೆ ಬೆಳೆಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಆ ಹೇಪನಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ನಾನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂದಿವರೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು ಆಗಿದೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು ಆಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು.

MR. SPEAKER.—Not out of the woods.

SRI S. NIJALINGAPPA.—Yes, I have said we are not out of the woods.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರಡ್ಡಿ.—ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಕೂಡ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮತ್ತು ಗುಲ್ಮಿಗಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಳೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಳೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ರೈತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ತಾವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಒಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಈ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನು ಪಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ನೋಡಿ ಆತನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ಹತೋಟಿಯ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಕೋರಿ ಹುಳುವಿನ ಹಾವಳಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ನುಮ್ಮನೆ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬರೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದರೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪಂಪ್ ಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸುರಕ್ಷಿತ ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಗದುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಟನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಹೇಗೆ, ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೊರತೆ ಏತಕ್ಕೆ ಆಗಿದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಈಗ ತಗಡಿನ ಮೇಲೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಲ್ಲ. ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಎಲ್ಲ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ನಿರ್ಬಂಧ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರಡ್ಡಿ.—ನೀವು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆ ತಗಡೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರ ಪಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೇನೇ ಅದರಲ್ಲೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪ ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಗಡೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಗಡುಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಗದಗ್).—ನಮ್ಮ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ಸಮಯ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಸಚಿವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದು ಆ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ಈ ಬತ್ರೆಟ್‌ನ್ನು ಎರೋಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಲೇವಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಲೇವಿ ಬೇಕು, ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೇವಿ ಇಲ್ಲದೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಪುರವಳೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಕರ್ಯಾಣ ಮಾಡುವ ಕರ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯ, ಈ ರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಭರತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಬಡ್ಡವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದೇ? ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಲನ್ನು ತಂದು ಮಾರುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಚೀಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ನುಮ್ಮನೆ ಇಷ್ಟು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಮೀರಿ ನಾಲ್ಕು ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಮರ್ಯಾದ ಸಹ ಅವರನ್ನು ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆ ಹೊಸುವುದು ಒಂದು ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದೇ 52 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಜೋಳ ಬರಿದು ಮಾಡಿ 73 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾಡು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್).

ವಂತಹ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನವೇ? ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯದ ನೀತಿ. ಈ ವರ್ತನೆ ಮಾಡುವ ಈ ಸರಕಾರವನ್ನು ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಬೇಕು?

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಮಾರು ತ್ತಾರೆ ಹೇಳಿ?

11-30 A.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು, ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮಾರುವಾಗ ಒಂದು-ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಜಿನ್ ಇಟ್ಟು ಮಾರಿದ್ದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸೊಸೈಟಿಯು ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಗಬಾರದು, ಅಂತಹ ವರ್ತನೆಯಾಗಿ, ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಧಾರಣೆಯಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಕಾನ್ಸಿಂಗ್ ಪೀಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದರ ನೆವದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಕೂಡ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡದೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನತೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದುದು ಬಹಳ ವಿಪಾದ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ತಮಗೆ ನಾನು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನ್ಸಿಂಗ್ ಪೀಟ್‌ದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಆ ರೀತಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕಟ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ ಧಾರಣೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲು ಸಲಕೆ ಮಾಡುವೆ. 53 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಲೇವಿ ಧಾರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅಪ್ಪೂರಿಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ರೈತರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರೈತರಿಂದ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ದರದಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತೀರಿ? ಅದಿಕಾರಸ್ಥರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕ ವರದಿ ಬರುವವರೆಗೂ ನಾನು ಏನೂ ಲೇವಿ ದರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ತೋಂಡಿ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವಿಷಯ. ಇವತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ (ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ) ಪುಗರ್ ಕ್ಯಾಂಡಿ ತಯಾರಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಪುಗರ್ ಕ್ಯಾಂಡಿ ತಿನ್ನುವವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಕ್ಕರೆ ಕಳ್ಳಸಂತೆಗಾಗಿಯೇ? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರೇಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಅಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿನ್ ಅಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ತರಹ ಪಟ್ಟಣದವರಿಗೆ ಒಂದು ತರಹ ಟ್ರೇಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಈ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್‌ಸೂಮರ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಅದರ ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಸಂಘಗಳನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಕೈವಾಡ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಕಣ್ಣಿದ್ದೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ, ಕಿವಿ ಇದ್ದೂ ಕಿವಿವಿಡು ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಫುಡ್ ಗೈಸ್ತನ್ಸ್ ಇದೆ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯವು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಲ್ಪವಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಪಾದದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಅಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ದರ ಕೊಟ್ಟು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದು ತಿನ್ನುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಸಕ್ಕರೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ತಹರವಾಸಿಗಳಿಗೆ 250 ಗ್ರಾಂ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ 25 ಗ್ರಾಂ ಸಾಕು ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯೇ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಹಂಚಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ, ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಂಚುವುದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಗದಗ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಘುಂತೂ ಸಕ್ಕರೆ ನಿಗದಿ ಜನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಮಳೆ ಆಗಿದೆ ಇಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆಗಿದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲರತಕ್ಕ ಬಡ ಜನರು ಕೂಲಿ ಗಾರರು ತೊಂದರೆ ಪಡುವವು ಇವರಿಗೆ ಕಂಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ? ಅನೇಕ ಕಡೆ ಮಳೆಯಾಗಿದ್ದು, ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಇರದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ, ಉದ್ದವಾಗಿದೆ. ಬಾಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖಮಯ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಶ್ರೀ ಮಾನ್ಯ ನಿಜವಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಬಡವರ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳ ಅನುಭವ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದೀತು? ಬೇಕಾದರೆ ನೀವೇ ಹೋಗಿ ಕಣ್ತುಂಬಿ ನೋಡಿ, ಆಗ ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀವು ತಗಡಿನ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ತಗಡು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಡ ಜನರಿಂದ ಬಂದಿತೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಗಡು ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಂಟ್ರೋಲರ ಆಫೀಸಿಗೆ ಆರೆಂದು ಇನ್ನೇನು ಸಿಕ್ಕೀತು ಅಂತ ನೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಪುರವಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಒಕ್ಕಲಗರಿಗೆ ಹಿತಮಾಡುವೆವೆಂದು ಹೇಳುವ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಪೊಳ್ಳು ಆಶ್ವಾಸನೆಯಾದೀತು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕನ್‌ಸೂಲ್ಯ ಮರಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಜನ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಂಕಾರ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅಂತಹ ಕನ್‌ಸೂಲ್ಯಮರಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಪೇಟೆಯಲ್ಲೇ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಳ್ಳಿಯವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಹೋದರೆ ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾರದಂತಹ ವಿಷಯವಾದ ಧೋರಣಿಯನ್ನು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರಾರರವರು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಜನತೆಗೆ ಅಹಿತವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಈ ಆಹಾರದ ಧೋರಣೆ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಎರೋಡಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂಪಾಬಾಯಿ ಬೋಗರೆ (ಕಾಗೆವಾಡ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮದು ಬಾರ್ಡರ್ ಏರಿಯಾ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪರ್ಮಿಟ್ ಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಹೆರಿಗೆ ಆದರೆ ಜನರಿಗೆ ಅಕ್ಕಿಯೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾವಲ್ಲ ಜೋಳ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಭತ್ತವೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು? ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಅನುಕೂಲವೂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇರತಕ್ಕಂಥಹ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದವರು ಕಳ್ಳ ಬಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಕ್ಕರೆ, ಜೋಳ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಹೇಳಿ, ಇಲ್ಲೊಂದು ಹೇಳಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಅಂತಿಂಚ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅಹಿತತಕ್ಕ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕೋಟಿ ಹೆಚ್ಚು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಎರಡನೇ ಕೆರೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡಿ. ಇನ್ನು ಲೇವಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒಯ್ಯದರೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಸೂಲ್ ಮಾಡಿದಂಥ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೋಟಾ ಕಡಿಮೆ ಬದ್ಧರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಲೇವಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕಳ್ಳ ಬಿಜಾರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಚೀಲದೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ, ಒಂದು ಸೇರು ಜೋಳ

(ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂಪಾಬಾಯಿ ಬೋಗರೆ)

ಕಡಿಮೆ ಬಡ್ತಿ ಆಗ ಬೇರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತರಿಸಿಕೊಡ ಬೇಕು. ನನ್ನ ಏರಿಯಾದ ಇನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಬಾರ್ಡರ್ ಮೂಲಕ ಬಿಡಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಕ್ಕಿಯೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರಸೀಕೆರೆಯಿಂದ ಭತ್ತವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬರ್ಬಡ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಕಳ್ಳ ಬಜಾರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಮಾಡಿ ಅಲ್ಲರೇ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾಪ್).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಾನು ಈ ದಿನ ಆಹಾರದ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಆಹಾರದ ಇಲಾಖೆ ಇಂದು ಹಾಹಾಕಾರ ಎಷ್ಟು ವ ಇಲಾಖೆ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. 5 ನೇ ಜುಲೈ 1967 ರಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ ಡೈಲಿ ನ್ಯೂಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ದೇಶದ ಪುಸ್ತಕತಯನ್ನು ಅವರೋಕ್ಷಿಸಿ ಒಂದು ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಅವಿವೇಕತನದ ಆಡಳಿತ ಅನುಮರ್ಷಕ ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಕಿರುಕುಳದ ಅಭಾವವನ್ನು ತಂದು ಒಡ್ಡಿದೆ ಎಂದು. ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾ ನಾನಾವರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ : ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ 66-67 ನೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 47 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಬೇಕು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ರಾಗಿದೆ. 2½ ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ 47 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದರೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಹೊಂದಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇಂದು ಜನತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲದ ಕುಟುಂಬ ಕುಟುಂಬವೇ ಎಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆನರಸೀಪುರದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ 7-8 ಜನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟೇ ಇಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಪಾಣಿ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ರಾಜಕೀಯ ಇದೆಮೆಂಪು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿತರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಆಹಾರದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಾಯಿನಾಡು ಮಾಲೀಕರ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳು ಒಂದಕ್ಕೆ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಅವರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೆಚ್ಚು ಬಾಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಮಾಲೀಕರ ಒಂದು ದುರ್ದೋಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದಿನನಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಆಹಾರವನ್ನು ವೇ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ವೇ ಬ್ರಡ್ಡನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತೂಕ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 27 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಬಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇ ಬ್ರಡ್ಡನ್ನು ಖರೀದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಆಹಾರದ ವಿತರಣೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಗೋಡೌನ್ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಗೋಡೌನ್‌ಗಳು ಬರೀ ತಗದು ಹೊಡೆ ದಂಥಾದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆ. ಆರ್. ಸಾಗಂದಲ್ಲೂ ಗೋಡೌನ್ ಇದೆ. ಅದು ಬಹಳ ದೂರ ಇದೆ. ಆಮೇಲೆ ಯಶವಂತಪುರದ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಗೋಡೌನ್ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅತಿ ದುಃಖಕರವಾದ ಘಟನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಹೊಳೆದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ದಂತ ತಡೆಯುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಿ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ತಡೆಯಲು ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳು ಇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಚುನಾವಣಾ ಅಧಿಗೆ 1 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬೇರೆಕಡೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲ ಜನಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇರೆ ಚಕ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರು. ಯಾರೂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿರಲ್ಲ. ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಿಧಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾಡಿದರು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು ಈ ರೀತಿ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾದವರು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ ಇದ್ದರೂ ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರ್ (ತುಮಕೂರು).—ನಾನು ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾರೋಪವನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತೇನೆ. ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅನ್‌ಪಾರ್ಟಿಮೆಂಟರಿ ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪುನಃ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಇದು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಚೆಕ್‌ಪೋಸ್ಟ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾದ ಜನರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನರು ಹೇಳಿದರು ಎಂದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಗುತ್ತದೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವಂತೆ ಈ ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿಠಲದಾಸ್ ಶೆಟ್ಟಿರಂತಹವರು 2-3 ಸಾವಿರ ಜನರು ಹೇಳಿರಬಹುದು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳೂವರೆ ಸಾವಿರ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ಜನರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಚೋಪಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವರು ಇರಬಹುದು. ಇದು ಹದಿನೇಳೂವರೆ ಸಾವಿರ ಜನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ.ಪಿ. ಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಬೇಕು, ಈ ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಬದಲಾವಣೆಯಾದಮೇಲೆ ಫುಡ್ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್‌ವರು ಹೋಗಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ರಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆವೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಳ್ಳನಾಣಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದುದನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಚುನಾವಣೆಯೇ ಹಣಕ್ಕೆ ಈ ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 9 ಸಾವಿರ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿ ಇಪ್ಪರೊಳಗೆ ಕೇರಳವನ್ನು ಸೇರಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮುಂದಾದರೂ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಬಾರದು, ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಟ್ಟಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಬಾರದು, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ದೇವರು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಜಿ.ಪಿ. ಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಿದರು, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಲೇವಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದಾರೆ ಎಂದು, ಇದು ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದ ವರ್ಷವೂ ಅಷ್ಟೇ ಈ ವರ್ಷವೂ ಅಷ್ಟೇ. ಹತ್ತಿರವರೆ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಲೇವಿ ಮೂಲಕ ವಸೂಲ ಮಾಡಿ ಕೋಲಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 6 ಸಾವಿರ 8-ನೇ ಅಕ್ಕಿ ಮಾತ್ರ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉಣಿಸುವವನು ತಾನೇ ಉಣಿಸಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲದೆ ನರಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತ ಇದ್ದಾನೆ. ಈಗಲೂ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಬೇರಿ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೇವಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ 85 ಸಾವಿರ ಕ್ವಿಂಟಾರ್ ಬತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 29 ಸಾವಿರ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನ ಅನ್ನ ಅನ್ನ ಎಂದು ನರಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡದ ದಯೆಯನ್ನು ತಾವು ಇಷ್ಟರವರೆಗೂ ಕೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಿದೆ. ಡಾಮರ ಬಂದಿದೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಅರಸು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೋಗ ಬರುತ್ತದೆ; ರುಜಿನ ಬರುತ್ತದೆ, ಕ್ಷಾಮ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು 20 ವರ್ಷ ಆಯಿತು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮದಾಮರ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ದುರಾಡಳಿತವೇ ಕಾರಣ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪುರಾಣದ ಅಧಾರವೂ ಕೂಡ ಇದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದಾದರೂ ಲೇವಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಂಕರವಿಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನ್ನದ ಅಭಾವ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದು ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶ, ಕೂಲಿಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಇತರ ದವಸಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೊಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯ (ಆನೇಕಲ್).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರುವ 15ನೇ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು 53ನೇ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಬಂದು ನಮಗೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷವಾಯಿತು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೊರತೆ ಬರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕೇಂದ್ರದವರು ಗೋದಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಗೋದಿ ಆಹಾರ ದಿನಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ವಿಧದ ಧಾನ್ಯಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕಳವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊರತೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಧೈರ್ಯ ವಿನೋ ಬೇಕಾವಷ್ಟು ಇದೆ, ಧೈರ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಸಾಲುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೀರೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಜನರನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಇತರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಬಹುದು, ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಆಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕೇಂದ್ರದವರ ಮೇಲೆ ಪರದೇಶದವರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ರೈತನು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅವನು ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾನೆ, ಸಾಲಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಮೂಲಕ ವಾಗಲ, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಲ, ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಲ, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಸಾರಿ ಮಳೆ ಬಾರದೆ, ಕ್ಷಾಮಗಳು ಬಂದು ಅವನು ಆಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡದವನಾಗಿ ದ್ದಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ದನಕರುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಉಳಲು ಕೂಡ ಎತ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವನಿಗೆ ತಾನೂ ಸಹ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ತಾನೂ ತನ್ನ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವವೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಚೈತನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಗೊಬ್ಬರ, ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷದಿಂದ ಭೂಮಿಯು ನಿರ್ವಾರವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಇರಬಹುದು. ಈಗ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಅದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜನರ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿದೆ. ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನರಲ್ಲೂ ಹಣವಿದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಲ, ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಾನು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದ ಆಹಾರ. ನನ್ನ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಆನೇಕಲ್ಲು ತಾಲೂಕು ಸಲ್ಲ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಬೇಕಾದರೆ, 120-130 ಅಡಿ ಆಗಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಿಗು

ವುರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ, ಈಗ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಾವಿಗಳೂ ಸಾಲದು, 227 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 120 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿವೆ. ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾವಿಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿ ಎರೆಕ್ಕಿಸಿಟ್ಟಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ವಿರ್ಬಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದುವರೆಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಊಹಾಪೋಹಗಳು ಆಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಜನರು ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜತ್ತಿಯವರು ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಬಹಳವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೂ, ಈಗ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ, ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಅಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಿಲ್ಲ. 7 ಕೋಟಿ 8 ಕೋಟಿ ಅದು ಯಾವುದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಯಾಂಕ್ರಾಹ್ತವಾದ ಅಂಶವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯ.—ನನ್ನ ಭಾವನೆಗಳು ನಿಜವಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆರಕೆಯ ಆಹಾರ ಮಾರಾಟ ಬಹಳವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಒಂದು ಕೆ. ಜಿ. ಗೋದಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ 10 ಕೆ. ಜಿ. ಭೂಸಾ ಸೇರಿಸಿ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಡು ಮಾಡಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈಗ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಕೂಲಿಗಳನ್ನು ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಧಾನ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಬದುಕಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

12-00 NOON.

ಇನ್ನು ಅನೇಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ರೈತರು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದು ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಜನರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ವೆಚ್ಚವಿಲ್ಲದೇನೇ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಮದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಸುಪೂರ್ (ಇಂಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆಹಾರ ಖರೀದಿ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟ್ ಡಿಪಿಟಿಟ್ ಎಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು. ಇದರೊಳಗೆ ನಾನು ಹಾಕಿವೋದಿದೆ, ನೀವು ಹೀಗೆವಾಡಿದಿರಿ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಮಾಡಿದ್ದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡುವುದು ಮಿನಿಮಮ್ ನಾರ್ಲ್ಯಾಜ್, ಮೇಕ್ಸಿಮಂ 1 ರೂ ಪಾಯಿ ನಾರ್ಲ್ಯಾಜ್ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಿನಿಮಂ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಮೇಕ್ಸಿಮಂ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಯ ರೈತರಿಗೆ ಹಿಂತೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಇದು ಬೇಡ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಡೆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂದು 2—3 ಸಾರಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಹೇಳುವುದು, ಈ ರೀತಿಯ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಈಗ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಮಳೆಯೂ ಕೃಷಿಗಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಉಪಪಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಬರೆದರೆ “ನೋಟೀಡ್” ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಈ ತನಕ ಕನ್ಫರ್ಮೇಷನ್ ರಿಟರ್ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ವಿಚಾರ. ಬಿಜಾಪುರ ತಾಲೂಕಿಗೆ 150 ಮೂಟೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಜಮಖಂಡಿಗೆ 500 ಮೂಟೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಎರಡು ಪ್ಲಸ್ ಎರಡು ಅಂದರೆ ಮೂರು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ತರಹ ಆಗಬಾರದು, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಸುಪ್ಪೇರ್)

ವನ್ನು ಜನರು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತರಪೇತಾದ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಡಿ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯವರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಸಾಣಿಕೊಪ್ಪ (ಕಡ್ತೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಆಹಾರದ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮರೆನಾಡು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದುರದೃಷ್ಟಿ ವಶಾತ್ ಈ ವರ್ಷವಾದರೂ ಮಳೆ ತಡಮಾಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಸಸಿಗಳು ಬೆಳೆದಿವೆ. ಅವು ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಳೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಳೆ ಬಂದಿರುವ ಕಡೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುತ್ತಿದೆ, ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ನೀರುಬರುತ್ತಿದೆ, ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಹರಿಯುವ ನೀರು ಹಾಳಾಗದಂತೆ, ನದಿಗಳಿಗೆ, ಹಳ್ಳಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರೇಜನ್ನು, ಬಂಡಾರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ತೀವ್ರ ಗತಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆಯವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುತ್ತವೋ, ಅಷ್ಟೇ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಲೇವಿ ವಸೂಲು ಕ್ರಮ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತರು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಲೇವಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ರೈತರು ತಾವು ಬೆಳೆಯುವ ಭತ್ತ ತಮಗೇ ಬೇಕೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಲೇವಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದಿನ ಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಉಳಿದು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಲೇವಿಯನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಆ ತರಹದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಲೇವಿಯನ್ನು ಈಗಲೂ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಗಳೂ ಈ ರೀತಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದಕ್ಷರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ಲೇವಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಬರಬೇಕು. ಈಗ ಇರುವ ಲೇವಿ ವಸೂಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ದುರದೃಷ್ಟಿವಶಾತ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಏರುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ರೈತರಿಗೆ ಹೇಳಿಯಿಲ್ಲ ಸಿಗುವ ಧಾರಣೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಚಿಯಲ್ಲಿ ಸುಗಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲಿಂಟಾರ ಭತ್ತಕ್ಕೆ 60—70 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದ್ದರೆ, ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 70—80 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಲಿಂಟಾರಿಗೆ 35—40 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—35—40 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ಲಿಂಟಾರ್ 46, 48, 49, 52 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಪ್ಪು ಹೇಳಬೇಡಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಸಾಣಿಕೊಪ್ಪ.—ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಪೀರಿಯರ್ ಭತ್ತ ಅಂದರೆ ಬಂಗಾರಕಡಿ ಅಥವಾ ಬಂಗಾರಸಣ್ಣ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಆ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಹೇಚಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆ ಇರುವಾಗ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಕೊಡಲೇಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಚೀಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದೆ ಎಂದು ರೈತರಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ದರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿದರೆ, ಹೇಚಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ದರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಲೇವಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ

ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಮೂಲನ್ನು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದಾಗ, ಅವರ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾಗ ಅವನು ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಪೂರ್ತಿ ಧಾನ್ಯ ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಇದ್ದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬ್ಯಾರೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬಂದಾರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೋಜನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕಟ್ಟಿನಾಲ ಬಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಕೂಡ ನಡೆದಿದೆ. ಎದ್ದುಬೆಳೆ ಕೂಡ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು. ಜಾಗೃತ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಅವರ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸಾಕಷ್ಟು ಭತ್ಯೆ ವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಲಪ್ಸ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಐ. ಪಿ. ಸೆಟುಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕೆಲವರಿಗೆ 5 ಹಾರ್ನ್ಸ್ ಪವರ್, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ 10 ಹಾರ್ನ್ಸ್ ಪವರ್ ಐ. ಪಿ. ಸೆಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಕೊಡುವಾಗ ಸುಬ್ಬಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಉತ್ತೇಜನ ಸಿಕ್ಕಂತಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಐ. ಪಿ. ಸೆಟುಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರೈತರು ಐ. ಪಿ. ಸೆಟು ಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಸಿಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಅವನು ಪಡೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಡಿ.ಸಿ.ಸಿ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಂದಲೂ ಸಹ ಹಣ ಪಡೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜೋಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ರೈತರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರಾಗಲೀ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಎಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜೋಳ ಬೆಳೆಯಲು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜೋಳ ಬೆಳೆಯಲು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಬೆಳೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀವು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇತರೇ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗೋವಿನ ಜೋಳವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ತಕ್ಕಂಥ ಧಾರಣೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬೆಳೆಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗೆ 8-9 ರೂಪಾಯಿಗಳ ರಾಶಿ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೋವಿನ ಜೋಳಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಧಾರಣೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾವೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಜೋಳದ ಬೆಳೆಗೆ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ದರವಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಹಾರ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು, ಲೇವಿ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಗೋದಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪುಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸಿಗುವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲೇ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಪುಟ್ಟಣದ ಜನರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ, ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಬಾರದು.

ಇನ್ನು ಸಕ್ಕರೆ ಮೇಲಿರುವ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟರ್ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಭಾರತೀಯ ಜನಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು ವಿಧಾನಸೌಧದ ಹೊರಗಡೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿಗಳು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಿದ್ದರೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ, ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ, ಆಹಾರ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟರ್.—ಅವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡರಾಯಿತು. ಈಗ ಅವರು ಬಂಧಿತರಾಗಿಧಾರೆ. ಯಾರು ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರೋ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸರಾಯಿತು. ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಶಾಂತ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟರ್)

ರೀತಿಯಿಂದ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರ ಯೋಗ್ಯತೆಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಿಂದಲೇ ಈ ರೀತಿ ಧಾರಣೆಗಳು ಏರುತ್ತಿವೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯಿಂದಲೂ ಧಾರಣೆಗಳು ಏರುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರು ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊರತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಧೋರಣೆ ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆಹಾರ ವಿತರಣೆಯೊಳಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೊರತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಈಗ ಏನು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ಕಾಲದ ಕೊರತೆ, ಎಷ್ಟು ಕೊರತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಜನರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಮೋಡಿಟೀಸ್ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕೊರತೆ ಇರುವಾಗ ಯಾರ್ಯಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ವಿತರಣೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೊರತೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಂಚುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ಕೊರತೆ ಇದ್ದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ನೀಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯ ಇವತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಲೆವಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವಾಗ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಧಾರಣೆ ಏರಿಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬಂದಿ ನಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಆಗದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಾಕ್ಸ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬಂದಿ ಅದಷ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತದೊಳಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಮಾಡಿಲ್ಲ, ಜನಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣವಾದುವೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆಯೋ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಪನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾನೂನುಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಮಾಡಿ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಮೇಲೆ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಬರ್ಧಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ನಿರ್ಬಂಧ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಮಾರಾಟ ಗಾರರು ರೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆಗ ಅದರಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೂ, ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತವೆ. ಫುಡ್‌ಗ್ರೇನ್ಸ್ ಆರ್ಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ತಹಸೀಲ್‌ದಾರರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ರೀನ್‌ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರಿ ನಿಟ್ಟಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಜಬರ್ದಸ್ತಾಗಿ ಹೇಟೆಯೊಳಗೆ ಇಂಥಿಂಥ ನಿಲ್ಕು ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಇವರು ಅಂತಹವರನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಡಿಮಾಂಡ್ ಎರಾ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಜನರಿಂದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಇವರು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಜನರು ಅರಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದೇನಾದರೂ ಜನ ಚಳುವಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಧೋರಣೆ ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಹೇಟೆಯೊಳಗೆ ಜನರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಮುಕ್ತ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಜನರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೇ ಇದರೂ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಪ್ರತಿ ಯೊಂದಕ್ಕೂ ನಿರ್ಬಂಧವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಹೇಟೆಯೊಳಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ನಿಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಂದೆ ಬಂತು? ಕೆಲವು ಕಾರ್ಡಿನವರು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡು ಕಾಳಸಂತ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿದ್ದೀರಿ, ಬೋಗಸ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದವರು ಯಾರು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಹಸೀಲ್ದಾರ

ರಿಗೆ ಇನ್‌ಫಾರ್ಮ್ ರೇಷನಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ, ಅಡ್‌ಹಾಕ್ ರೇಷನಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಲೇಔಟ್ ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಬೋಗಸ್ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಬಂದರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾನೂನು ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್‌ಮೋಡಿಟೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಯಾವ ಪದಾರ್ಥದ ಕೊರತೆ ನೋಡಿ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಇಷ್ಟೇ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಪೇಟೆ ಯೊಳಗೇನೋ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ರೊಕ್ಕು ಇಲ್ಲ. ರೊಕ್ಕು ಕಿತೆಯಲ್ಲ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ತುಂಬ ಸಾಮಾನುಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಕ್ಕರೆ ಬೇಡುವಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೆರೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೇನು ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥದ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೆಂಬುದು. ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಇಳಿಸಬೇಕು. ಧಾರವಾಡ ದೊಳಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಲೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ. ಬಡಾಪುರದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೂ ಊರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ, ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಸಹ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಆಡಳಿತ ಮೋಷಂಡ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿದೆ. ಆಡಳಿತ ನೀತಿಯೊಳಗೇ ನ್ಯಾಯತೆಯಿದೆ. ಆಹಾರ ಕೊರತೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದರೂ ಕೇವಲ 3-4 ಕೇಸುಗಳು ಸಿಕ್ಕಬಹುದು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೇಲೆ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ದಾಖಲೆ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಆಹಾರದ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂಲತಃ ಆಹಾರ ಕೊರತೆ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜನ ಎಷ್ಟು, ಯಾವ ರೀತಿ ಅದನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಮೇಲೆ, ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬೇಕು. ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸ ನಮಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಇರಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನುಗಳು ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ನನ್ನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಒಂದು ಉಪ್ಪಿನ ಹರಕು ಹಾಕಿದಂತಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Before I call upon anybody else, I have to make an appeal to the Hon'ble Minister for Food. I find so many members are desirous of participating further in the debate. May I not have his co-operation? He may kindly accommodate them and have his reply on Monday.

Sri B. D. JATTI.—If Hon'ble members are interested in speaking further, I have no objection. I can reply on Monday.

Mr. SPEAKER.—Then that requires a little adjustment.

Sri B. D. JATTI.—We can meet one hour earlier.

Mr. SPEAKER.—Then I suggest that members can go on speaking for the rest of the day. The reply will be after question hour on Monday. I will advance the meeting time on Monday to 12 O' clock. I hope one hour will be sufficient for the reply.

Sri B. D. JATTI.—One hour will be sufficient.

Mr. SPEAKER.—Only if there is time, clarifications will be allowed. If there is no time, no clarification will be allowed.

ELECTION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES

Results Announcements.

Mr. SPEAKER.—I have one announcement to make. The following members are declared elected to the Committee on Government Assurances of the Assembly :—

1. Sri M. Basavaraju
2. Sri S. H. Puttaranganath
3. Sri B. Parameswarappa
4. Sri Raja Pid Naik
5. Sri B. S. Patil
6. Sri K. N. Veerappa Gowda
7. Sri B. N. Rame Gowda
8. Sri R. Nagan Gouda

BUDGET ESTIMATES FOR 1967-68--DEMANDS FOR GRANTS

Demand No. 15 and 53

(continued.)

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿಠಲದಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ (ಪುತ್ತೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರು ಮಂಡಿಸಿದ ದಿವ್ಯಾಂಡನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು, ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ ಭಾವನೆ ಇರಬಾರದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಾವು ಮನವಿ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಅವರು ತೊಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಅವರು ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಕೇರಳದ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬದಲಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಂಡಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು. ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಅಕ್ಕಿ ಪಡೆದು, ಕಾರ್ಡುಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸಿಲು ಹಾಕಿ ತಾನು ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಇದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿಠಲದಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಈ ರೀತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸದಸ್ಯರು ವಾದ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಕೊರತೆ ಇದೆ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಕಿ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರೂ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲ, ನಾನೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ನಾನು ಅಕ್ಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿಠಲದಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಈ ಗಡಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಲೆಕ್ಷನ್‌ಕ್ಕಿಂತ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮೊದಲು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಸೇರಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರ ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಜನರೂ ಇದ್ದರು, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ತಪ್ಪು, ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳು ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಹೊರಗೆ ಉಳಿದಿವೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟನ್ನು ಈಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಐವತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರ ಈ ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಐದಾರು ಮೈಲಿ ದೂರ ತಂದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಇಲೆಕ್ಷನ್ ಬಂತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಸರಕಾರ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದೆ ಸರಕಾರ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಅಂಥ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಡಿ, ಸರಕಾರ ಜನರಿಗೆ ಅಹಾರ ಕೊಡದೆ ಉಪವಾಸ ಸಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರ ಪಕ್ಷದವರು ಚುನಾವಣೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು.

[Interruption]

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಜಿ. ಬಣಕಾರ (ಬಾಡಗಿ).—ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ಸರಕಾರ ಜೀತು ಬಳಸಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ನರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಚುನಾವಣೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಜೀತು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲ.

[Interruption]

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿಠಲದಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ತರಲಿಲ್ಲ.

Sri B. P. GANGADHAR.—Sir, I rise to a Point of Order. Now, the debate is going on, on some election strategy and as to how elections were conducted. The business before the House is whether the Demands placed by the Hon'ble Minister for Food can be passed or not. We can concentrate our attention only to constructive criticisms on either side. But, now we are deviating from the path. I request you to call upon the hon'ble member to concentrate himself only on the subject that is before the House and not to refer to facts that are unnecessary.

Sri B. VITTAL DAS SHETTY.—Sir, the hon'ble member is directing me !

12-30 P.M.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no Point of Order.

Sri B. P. GANGADHAR.—I have been requesting the Hon'ble Speaker to direct you to do it.

Sri B. VITTAL DAS SHETTY.—I know what to speak and what not to speak.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇನ್ನೂ ಅಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಗಡಿ ಬೆಲ್ಟ್ ವರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಯಾರು ? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಅಲ್ಲ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರೂ ಖದ್ದರ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗಾಂಧಿಜೀವಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಅಲ್ಲ ಏನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿಠ್ಠಲ ದಾಸ್ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಬರೆದರೆ ಪತ್ರ ಬರೆದರೆ ಕೂಡರೆ, ಕೆಲವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಂಕೋಪದ ಮಾತು. ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸರು ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಫೀಸರರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪೊಲೀಸಿನವರ ಒಂದು ಮೋಟಾರ್ ಯೂನಿಟ್ ಪರ್ಮಿಟೆಂಟಾಗಿ ಹಾಕಿದರೆ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಆಗ್ಗೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗ ಬಹುದು.

ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮೊನ್ನೆ ನಾವು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭಾಸ್ಕರ ಸೆಟ್ಟರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ, ನಾನಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೂಡಿದಂಥ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ (ಬಳ್ಳಿಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವು ಸದುಪಯೋಗ ವಾಗಲಿ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಷಾದ ದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಒಕ್ಕಲುತನದ ದೇಶವಿದ್ದೂ ಕೂಡ ನಾವು ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ದಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಡಿಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಪೇಚಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ದುರಾಡಳಿತ ಅಥವಾ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಹಾರದ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಸಿದವನಿಗೆ ವೇದಾಂತ ಹೇಳಬಾರದು. 20 ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇಂದು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಾಳೆ ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ವೇದಾಂತ ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿದೆ, ಬದವರು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನರು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ? ಯಾವ ರೀತಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ವರ್ತಕರು ಸಕ್ಕರೆ, ಗೋದಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬಡ ರೈತರು, ಬಡಜನರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಯಾವ ರೀತಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿ. ಆಹಾರ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಯಾವರೀತಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಂಚಬೇಕು ಎನ್ನು ವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡ ಬೇಕು, ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಲೇವಿ ವಸೂಲ್ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ವಸೂಲ್ಯಾಡಿದಂಥ ಲೇವಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವಾಗ 52-55 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಹೊರಗಡೆ 90-95 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜೋಳ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾ ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲೇವಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ರೈತರು ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತಿದೆ. ರೈತರ ಕರುಣಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಮತ್ತು ರಿಟೇಲ್ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಮಾರ್ಜಿನ್ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ. ಈ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ನೋಳಿಗೆ ಕಮಿಷನ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನುಳಿದ ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಬಂತು. ಇದರಿಂದ ವರ್ತಕರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಲಿಗೆ ಮಾರುವಂತಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವರ್ತಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಜಿನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಜಿನ್ ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಮಾರ್ಜಿನ್ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ವರ್ತಕರು ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಜಿನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಕಾನ್ಪಿಂಗ್ ಪೀಟ್ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮಾರ್ಜಿನ್ ಕಡಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಜಿನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈಗ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ.—ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡದೆ ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ತರಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನೋಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹಂಚಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಟೆಬಿಲೈಸೇಷನ್ ಫಂಡ್ (Stabilisation Fund)ನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತವಾದರ, ಸ್ಟೆಬಿಲೈಸೇಷನ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಹಾನಿ ತಂಬಿಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ಜನರಲ್ಲಿ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ರಾಭ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಬಳ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ನೌಕರರು ಸರಿಯಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಟ್ಟರು, ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಧಾನ್ಯದ ವಿತರಣೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೂತ್ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕಳೆದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಗಲಾಟೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಕೋಟಾ ಕೊಡುವಾಗ ಕಾರ್ಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಟಾ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ತರ ಪರಿಣಾಮ ಯಾವರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ರಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತೇವೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾರ್ಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಟಾ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಾಳಿನ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅನ್ಯಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಹಾರ ಅಭಾವಸ್ಥಿತಿ ಗಂಭೀರವಾಗುವುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅಮೆರಿಕಾ ಮತ್ತು ಇತರ ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಹಾರವನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಅಮಲಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದರೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತರಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸುವ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ರೈತನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ರಾಭಬಡಕ ಏಜೆಂಟರುಗಳ ಮೇಲೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?

ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶ ಒಕ್ಕಲುತನದ ದೇಶ. ಇಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಉಂಟಾಗಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೆವ ಹೇಳಿ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ವೇದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಈಗಿರುವ ನೀತಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಈಗಿರುವ ಧೋರಣೆಗಳಿಂದ ಕಾಳಿನ, ಆಹಾರದ ಅಭಾವವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದವನಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದವ ಬೇಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಗಲಿ ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ನಮ್ಮ ಬೇಡಲು ನಾಚಿಕೆಯಲ್ಲದಾಗಿವೆ. ಕಾರಣ ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ದಾಹಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಜನತೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸರಿಯಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಿ, ಜನತೆಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿ. ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸುಧಾರಣೆಯಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ಬಡವರಿಗೆ, ರೈತರಿಗೆ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಆಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ನನ್ನ ಕಾತುಕಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದು, ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲ, ಇಡೀ ಜನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳ ಅದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ,

“Few die by over-eating; many die by under-eating; this is Congress socialism.”

ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಮನಸ್ಸಾಗಲಿ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನಸ್ಸಾಗಲಿ ಜನರ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿವಸ ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇದರ ಬೆರೆಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಷಣಮಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದರು. 1960-61 ರಲ್ಲಿ ನೂರರಷ್ಟಿದ್ದು ಕಾಸ್ ಲಿಫ್ಟ್ ಎಂಗೆ ಇಂಡೆಕ್ಸ್ ಈಗ 269 ಪರ್ಸೆಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೇ ವರ್ಷ ಆಹಾರ ಬೆರೆ ನೂರಿದ್ದು 139 ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಸಹ ಹೇಳಿದರು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಇಲ್ಲಿ ಏರಿರುವುದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಸರಕಾರವೇನೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದೊಳಗಡೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದಾಂಟಿಗಳು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇಂದು ಜನರಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, 5 ಜನರಿರುವ ಸಂಸಾರದ ಅದಾಯ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಬಂದರೂ ಕನಿಷ್ಠ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ 2 ಕೋಟಿ 50 ಲಕ್ಷ ಜನರಲ್ಲಿ 50 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಕನಿಷ್ಠ ಜೀವನ ಮಾಡಬಹುದು, ಇನ್ನುಳಿದ 2 ಕೋಟಿ ಜನರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇಂದು ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗಾದರೂ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅನೇಕರು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅರ್ಧ ಪಾವು ಪುರಿ ತಿಂದು ಕಾಲ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ರೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೇರ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಪಡಿ ಅಕ್ಕಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರಿನಂತೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಇತರ ತಿನ್ನುವ ವಸ್ತುಗಳಮೇಲೆ ಮಾರಾಟತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದೆ. ಅಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ಇಲ್ಲೂ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹಾಕುವಾಗ ಕೇಳಿದರು. ಅದೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಬೆರೆ ಹತೋಟಿಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಮದ್ರಾಸಿನವರಿಗಿರುವ ದಿಟ್ಟತನವೂ ಇವರಿಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಬಜೆಟ್ನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಬಜೆಟ್ಗೆ ಜೀವನವೆಚ್ಚದ ಸೂಚ್ಯಂಕ ಸೇರಿದ 30 ರಿಂದ 40 ರವರೆಗೆ ಏರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಬೆರೆ ಹತೋಟಿಮಾಡಲು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಇದು ಜನರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹ. ಇಂದು ಬರುತ್ತಿರುವ 30 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯಲ್ಲಿ 6 ಕೋಟಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ದಿಟ್ಟತನದ ನಿಲುವು ತಳೆಯಬೇಕು. ತೆರಿಗೆ ಕಡಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯಮಾಡಬೇಕು. ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬೆರೆ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಮಿತವ್ಯಯಮಾಡಿ ಉಳಿಸಿ ಮಾರಾಟತೆರಿಗೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ದುಂದು ಬರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಬೆರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಕ್ರಮ ಮತ್ತು ವರ್ತಕರ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಒಂದು ಪ್ರೋಲೀನು ಸೆಂ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರು? ಹಿಂದೆ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಮಾಮೂಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಒಬ್ಬ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲರೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬಹುದು. ತಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ 3 ಸಾವಿರ ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ ಓಡಿದಿರುವುದಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂತು, ಆದರೆ ಅದು ತೀರ್ಪಾಸವಾಗುವುದಕ್ಕೆ 3 ತಿಂಗಳಾದುದರಿಂದ ಬತ್ತದ ಬೆರೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಏರಿ 45 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟ ಬಂತು. ಹೀಗೆ ಕೇಸು ಹಿಡಿದು ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು?

ಈಗ ಪರ್ಚೇಸ್ ರೇಟಿನ ಏಜೆಂಟರ. 20-22 ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರೋಸೆಸಿಂಗ್ ಛಾರ್ಜಸ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಸ್ಟೋರ್ಚಿಷನ್, ಹಲಿಂಗ್ ಹೀಗೆ ಹತ್ತಾರು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಬೈಕಪ್ ಮಾಡಿ 20

ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಲಿ ಚೀಲಕ್ಕೆ 3 ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಒಂದು ಸಲ ಚೀಲ ಭರ್ತಿಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಬಿಸಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ಚೀಲಕ್ಕೆ 3 ಸಲ ಬತ್ತ ತುಂಬಬಹುದು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿನ ಪ್ರಕಾರ ಉಳಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಿಲ್ಲಿನವನೂ ಕೂಡ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲ ಬಂದ ತೊಡು ಮತ್ತು ನುಚ್ಚುಕುಚ್ಚು ಮಾರಿ 50 ಸಾವಿರದಿಂದ ಒಂದು ಲಕ್ಷದವರೆಗೆ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡದೆ 20 ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರೋಸೆಸಿಂಗ್ ಫಾರ್ಜಿಸ್ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಲ್ಲಿನವರಿಗೆ ಪರಾಕೈ 3-4 ರೂಪಾಯಿ ರಾಶಿವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ತೊಡು ಮತ್ತು ನುಚ್ಚು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದರ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದೆ

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ತಗ್ಗಲಿಗೆ ವಜಾಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನಾ ತೌಡಿಗೆ ವಜಾ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಪ್ರೇಕಪ್ ನೋಡಿ. ದುಂದುಖರ್ಚನ್ನು ಉಳಿಸಿದರೆ ಪರಾಕೈ 5-6 ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಸ ಬಹುದು. ಹೀಗೆ 6 ರೂಪಾಯಿ ಪರಾಕೈ ಹೆಚ್ಚು ತೋರಿಸಿ ಬರ್ಚ್ 20 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದು ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಕಾರ ಜನರಿಗೆ ದೋಷ ಮಾಡಿದಂತೆ. ಈ ವಿಚಾರ ವನ್ನು ಪೂರ್ವಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರೆಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದರ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಪುಡ್ ಅಡಲ್ಟರೇಶನ್. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೆರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆಯೇ? ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮೆಣಸಿಗೆ, ಪರಂಗಿ ಬೀಜ, ಅಕ್ಕಿ ರಾಗಿಗೆ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಬೆರೆಕಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗಮನಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಸರಕಾರ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಹಿತ ಸಾಧಿಸಿದ ಹೊರತು ಖಂಡಿತ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಕಮ್ಯೂನಿಸಂಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರು ತ್ತದೆ. ಜನರು ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, 216 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಇಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಹಿತ ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ, ಬೆರೆ ಇಳುವರಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆರೆಯನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಇಲಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನೀವು ಬೆಕ್ಕಗಳಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ತುಮಕೂರಿ ನಲ್ಲ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ನೋಡಿದರೆ ಶೇಕಡಾ 25 ರಷ್ಟು ಜನ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ಅಡಳಿತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋಷಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಜನರನ್ನು ಪೋಷಣ್ಣ ಕೆಳಲು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನ ಯಾವ ಸರಕಾರ ಬಂದರೂ ನಮಗೆ ಆಗಬೇಕಾದದ್ದೇನು, ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆರೆಯನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಇರುವ ಸರಕಾರ ಇದ್ದರೇನು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದರೇನು ಎಂದು ಶಾಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ ನಾನೂ ಆಸೆಬ್ಬಿ ಮೆಂಬರಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರಾಜೀ ನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ಈ ದೇಶವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಆಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ಜನರನ್ನೂ ಇಲಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನೀವು 24 ಜನ ಅಡಳಿತ ಮಾಡುವ ಬೆಕ್ಕು ಗಳಾಗಿ ಕೆರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ವರ್ತಕರು ಯಾರು ದವಸಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರೇ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಆಳಲಿ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರಗಳಾಗಿ ಮಾಡ ಬೇಕಾದ್ದೇನು, ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದೇನು? ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಸುಲಭ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಜನರಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಶಾಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಎರೋಧಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸವಾತಿವಪ್ಪ ಪಾಟೀಲ್ (ದೇವದುರ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಆಹಾರಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಅಭಿ ಪ್ರಾಯ ಬಂದರಲ್ಲ ಬಂದರೆ. ನಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಇರಲಿ, ಅವರು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಬೇಡ ವೆಂದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗಾದರೆ ನಾವು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು? ನಾವು ಬೇಡ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಸರಕಾರದ ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವಪ್ಪ ಪಾಟೀಲ್)

ನೀತಿಯಾಗಿದೆ, ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೋಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಏನೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲ ಕನ್‌ಸೂಮರ್ಸ್‌ಗೆ ಏನೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಏರಿಯಾವೈಸು ಅಂಕಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕ್ಯಂಟಾರಿಗೆ 54 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇದರ ರೇಟು 71 ರಿಂದ 72ರ ವರೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು 17 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಅಂತರ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಇದರೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕ್ಯಂಟಾರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ, ಹೋದ ಸಾರಿ ದೇವದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕ್ಯಂಟಾರ್‌ಗಳಷ್ಟು ಜೋಳವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದಾಗ ಇದಕ್ಕಾಗಿ 40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನೆಲವನ್ನು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಖರ್ಚಾದವು ಎಂದರೆ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರಿಗಾಗಿ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಫುಡ್ ಇನ್‌ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು, ಒಬ್ಬರು ಫನ್ನು ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರು ಸೆಕಂಡ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಜನಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 40 ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕನ್‌ಸೂಮರ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸ್ವಾಫ್ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಕ್ಯಂಟಾರ್ ಒಂದಕ್ಕೆ 54 ರಿಂದ 55 ಅಥವಾ 56ರ ವರೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಜನಕ್ಕೂ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಳೂ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳು ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ದೂರು ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ವೈರ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ದವಸಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವುದು ತಪ್ಪು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಡೆಯಿಂದ ನೂಕನೆಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿವೆ, ಈ ರೀತಿ ಕಳ್ಳಸಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

1-00 P.M.

ರಾ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ರದ್ದುಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, ಇದನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಆದಾಯ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು, ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಬಕಾರಿ ಹರಾಜು 65ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಾವೈಸು ಆಯಿತು. 66ರಲ್ಲಿ ಡಿಬ್ಬಿಕ್ ವೈಸು ಆಯಿತು, 67ರಲ್ಲಿ ಡಿವಿಜನ್ ವೈಸು ಆಯಿತು, ಹೀಗಾಗಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು, ಇದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸೈಸ್‌ನು ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಎಕ್ಸೈಸ್‌ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡು ಬಂದಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವಪ್ಪ ಪಾಟೀಲ್.—ಎಕ್ಸೈಸ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಬಂದಾಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಣ ಯಾವರೀತಿ ಫೋರಾಗುತ್ತಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಹಾಗೂ ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಗದವರೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಇದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.